

VIES

JAKKES

Gore GRISELDA

ONGEDIERTE WORDT NIET ZOMAAR ONGEDIERTE
genoemd. Het zijn **enge, KUIPENDE** beestjes. **Slakken,**
wormen, spinnen, rupsen en KAKKERLAKKEN zijn
diertjes waar de meeste mensen de **kriebels** van krijgen.
Griselda niet.

Griselda was een meisje dat gek was op ongedierte. Als ze een worm in modder zag **kronkelen**, pakte ze hem op en stopte ze hem in haar zak.

Maar wormen zijn echt geen goede troeteldieren.

Ze komen niet als je ze roept.

‘Worm!’

Als je een stok weggooit, brengt een worm die niet terug.

‘Worm! Pak!’

Je kunt een worm geen kunstjes leren.

Maar Griselda was wat anders van plan met die slijmerige schepsels. Het meisje gebruikte ze om mensen **KIPPENVEL** te laten krijgen.

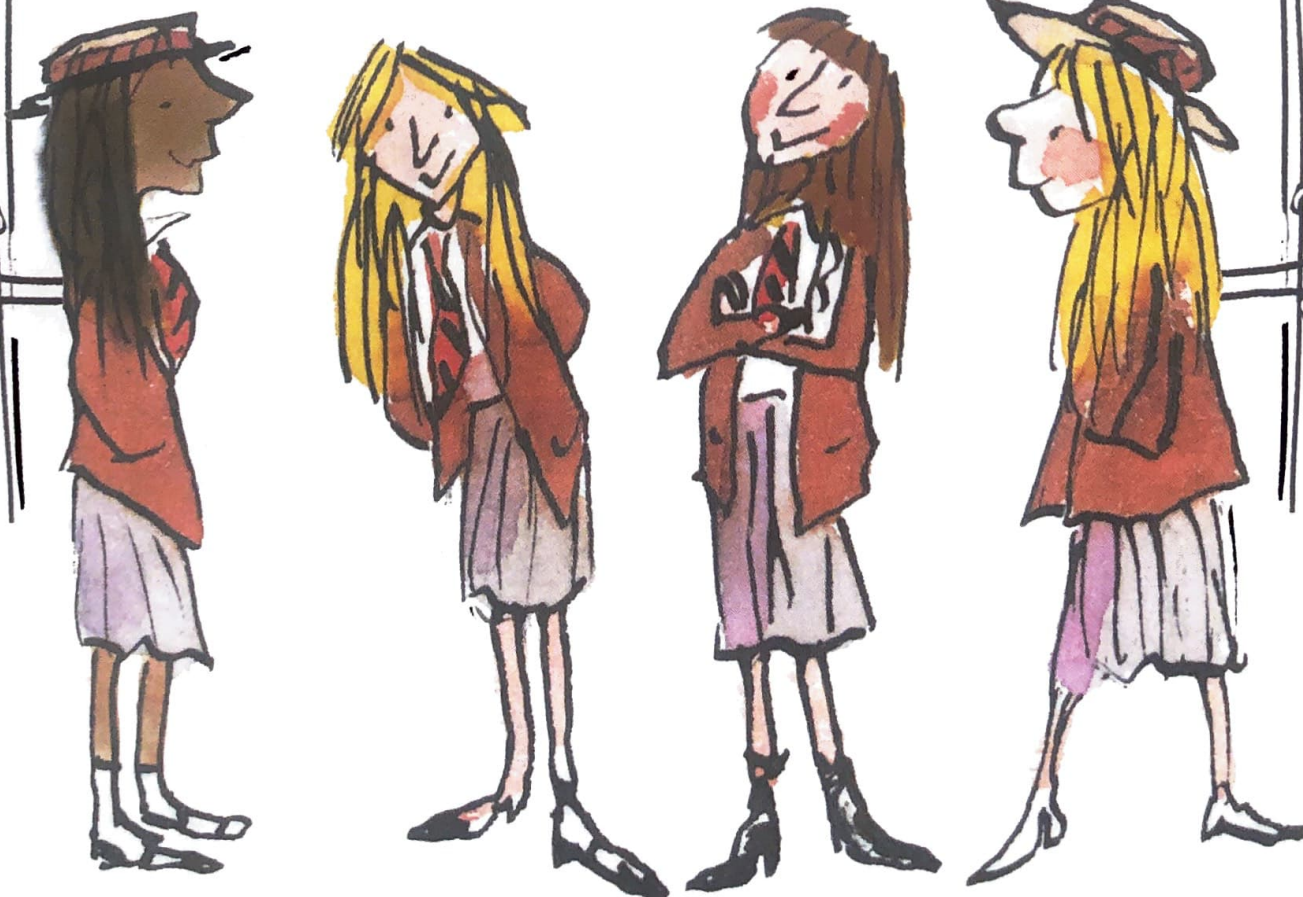

Griselda zat op een ongelooflijk chique meisjesschool:

DE HERTOGIN VAN QUEENSBURY SCHOOL VOOR MEISJES

(met Steenrijke Ouders)

Op die school zaten alleen maar jongedames met lang haar en nog langere namen. Zoals *Edelachtbare Jonkvrouw Antonia-Rose Huntingdon-Smythe*.

Ze waren allemaal volmaakter dan volmaakt met hun

volmaakte_{huid}

en volmaakte_{tanden}

en volmaakte_{nagels}.

In hun vrije tijd persten de meisjes graag wilde bloemen,
borduurden ze kanten zakdoekjes en versierden ze cupcakejes.

Griselda genoot ervan de vreemde
eend in de bijt te zijn. Het meisje
borstelde haar lange haar nooit.
Daardoor zag het eruit als een
vogelnest met een *morsig*
paars haarbandje. Ze vond het
geweldig een zwarte **RAND** onder
haar vingernagels te hebben. En
Griselda was er vooral trots op
dat ze meer was dan een **KLEINE**
VIESPEUK.

Juffrouw Aroma, de erg op netheid gestelde
schooldirectrice, begon al te **blaffen** na één blik op het meisje.

'GRISELDA! JE MOET IN BAD!'

'Nee, dank u wel, mevrouw de directrice. Urenlang in je eigen
vieze badwater liggen kan niet gezond zijn!'

Griselda **wentelde** zich liever in modder, baande zich
een weg door een struik of ging in een *plas* liggen.

Zodra het donker werd, sloop ze weg uit
de slaapzaal en ging ze op zoek naar
kruipend ongedierte. Daarmee
wilde ze gruwelijke dingen doen
om iedereen op school de stuipen
op het lijf te jagen.

Zo verzamelde ze bijvoorbeeld
honderden **bloedzuigers**. Die
stopte ze onder de dekens op het
bed van het meisje dat het hoogst
in aanzien stond.

Er lag een akelige, glibberige verrassing te wachten op Lady Clarissa-Jane Hever-Blenheim als ze zich onder de lakens zou laten glijden.

‘AAARGH!’

schreeuwde het meisje. En buiten voor het raam stond Gore Griselda zachtjes te grinniken.

‘Hèhèhè!’

Op een dag zag Griselda aan de waslijn in de tuin slipjes met veel *frulletjes* van de directrice hangen. Het meisje zocht twee heel lange, heel kittelige rupsen en stopte ze in de broekjes van de dame. Toen juffrouw Aroma alle leerlingen voorging in gebed, kon ze onmogelijk stil blijven staan.

Nooit eerder had haar achterste zo gejeukt.

‘AAAHH!’

Alle schoolmeisjes zagen verbluft dat de anders altijd zo keurige juffrouw Aroma nu kronkelde en in het rond hupte en kefte als een hondje.

‘KEF!
KEF!
KEF!’

Alleen Griselda wist waarom dat gebeurde. Op de achterste rij van de aula kon ze niet anders dan zitten gniffelen om de chaos die ze veroorzaakt had.

Maar nog veel erger was wat er de dag van de prijsuitreiking gebeurde. De eregast was niemand minder dan

Hare Majesteit de Koningin.

De koningin zou de prijzen uitreiken aan alle meisjes die zelfs

nog beter waren dan de anderen. En ze

stak een speech af over de **beste** manier

om hogerop te raken in het leven. Terwijl

dat allemaal aan het gebeuren was, sloop

Griselda stiekem naar de keuken van de

school. (Het was hoogst onwaarschijnlijk dat zij

een prijs zou krijgen, tenzij er een voorzien was voor

de kwalijkst geurende **TENENKAAS**.) Daar verving ze alle schijfjes

komkommer tussen de broodjes

door glibberige naaktslakken.

Toen alle prijzen waren uitgereikt, ging iedereen samen met de koningin naar de tuin voor een kopje thee en een broodje. Daar zette iedereen zijn of haar beste beentje voor. De komkommerbroodjes smaakten walgelijk, maar alle leerkrachten, ouders en bekroonde meisjes slikten elke hap zonder klagen door. Niemand wilde opschudding veroorzaken met zo'n voorname eregast erbij.

‘Héérlijke broodjes!’ zei een bejaarde hertogin.

‘Ja,’ antwoordde een gravin. ‘De komkommerschijfjes smaken zo fris dat ze lijken te leven!’

Wie zou het wagen een hap uit te spugen in het bijzijn van Hare Majesteit de Koningin? Niemand, natuurlijk. Behalve Hare Majesteit de Koningin. Gewoon omdat ze Hare Majesteit de Koningin was, spuugde Hare Koninklijke Hoogheid onmiddellijk haar mond leeg zodra ze één hap van haar broodje met naaktslak had genomen.

‘BWEUK!’

braakte ze en het eten **SPATTE** over de directrice heen. Broodkruimels overdekten het kapsel van juffrouw Aroma en een half opgegeten naaktslak zat vast op haar bril.

Boven hun hoofd ging een tak van een boom op en neer. Griselda had zich daar verstopt en ze kraaide van plezier, stilletjes maar onbedaarlijk.

‘Er zat een levende slak tussen mijn broodje!’ schreeuwde de koningin.

‘Echt?’ De directrice kon wel in de grond kruipen nu alle ogen in haar richting keken. ‘Lust Uwe Koninklijke Hoogheid geen levende **slakken** tussen broodjes?’

‘**NEE!**’ antwoordde de koningin. ‘**En ook geen dode!**’

‘Begrepen! We beloven Uwe Koninklijke Hoogheid dat we u de volgende keer geen broodje slak meer zullen serveren.’

‘Er komt geen volgende keer!’ siste de koningin. Ze liep met grote stappen weg van de directrice in de richting van haar Rolls-Royce.

‘Broodjes slak! Ik heb op mijn reizen al weerzinwekkende dingen voorgeschoteld gekregen, maar vandaag het allerslechtste. Die directrice hoort in de Tower of London in een kerker opgesloten te worden!’

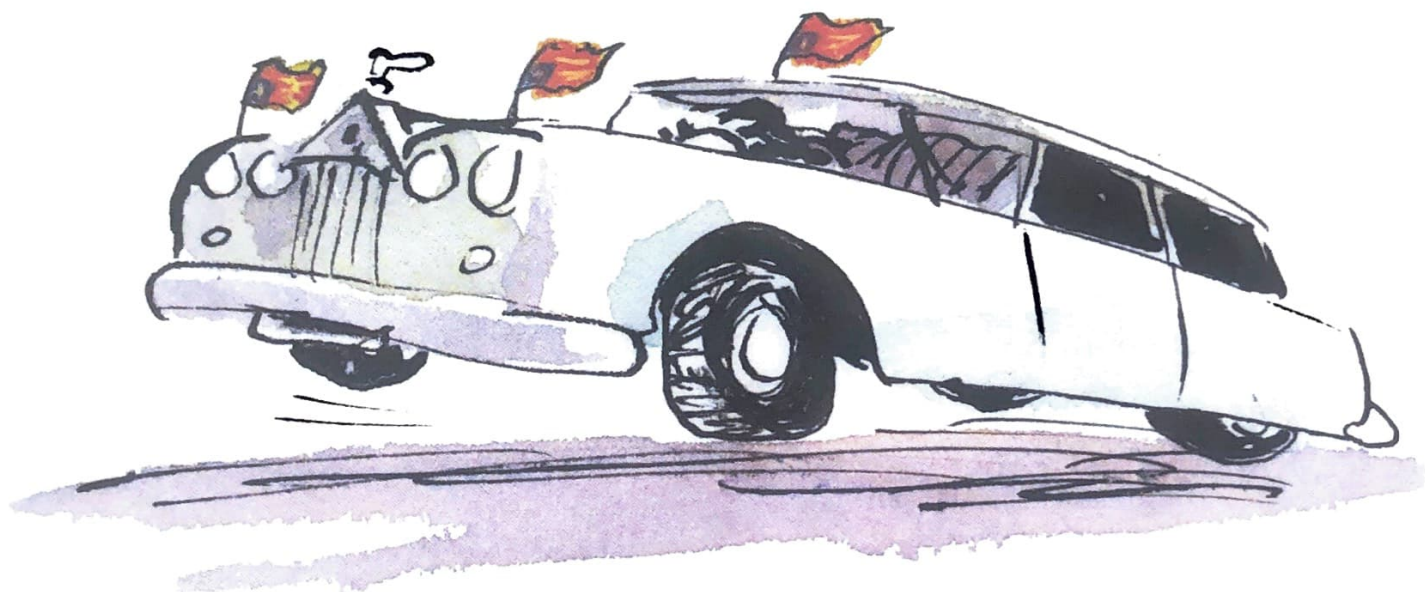
‘Daar is nu een museum, mevrouw,’ zei haar hofdame.

‘Nou, sluit haar dan op in het cadeauwinkeltje,’ beet de koningin haar toe. Ze liet zich op de achterbank van haar Rolls-Royce zakken.

‘Plankgas, man!’

‘Ja, mevrouw,’ antwoordde haar chauffeur.
Het beest van een wagen zoefde weg. De vlaggetjes
wapperden in de wind.

‘En stop bij de eerste kebabzaak die je ziet. Ik moet iets hebben om de vieze smaak weg te krijgen!’ beet de koningin hem toe. Wanhopig probeerde ze de slakkensmurrie van haar tong te boenen met een kanten zakdoekje.

Het was de donkerste dag in de lange geschiedenis van de school.

Onmiddellijk waren alle leerlingen, ouders en leerkrachten in de ban van het mysterie. Wie zat er achter het geheimzinnige ongedierteraadsel?

Overal in de school werden posters opgehangen met **GEZOCHT** erop.

GEZOCHT

*Weet je wie bloedzuigers in het bed van het meisje met
het hoogste aanzien legde, rupsen verstopte in het ondergoed van
de directrice en afschuwelijke schepsels in de anders erg lekkere
broodjes die na de prijsuitreiking werden aangeboden aan*

Hare Majesteit de Koningin?

Alle informatie is welkom.

1000 pond beloning

voor alle inlichtingen die de schuldige kunnen ontmaskeren.

Alle meisjes van de Hertogin van Queensbury School waren te rijk om iets te doen voor een schamele honderd pond, dus moest de beloning verhoogd worden tot duizend pond. Dat was voor enkele van die meisjes het zakgeld voor één week.

Maar de geheimzinnige pestkop bleef toeslaan.

In de toiletruimte van de leerkrachten lag op een dag een van de potten helemaal vol met kakkerlakken. Die wipten tegen het achterste van juf Wolsley, de lerares geschiedenis, zodra ze was gaan zitten.

‘AU!’

Juf Hockney,

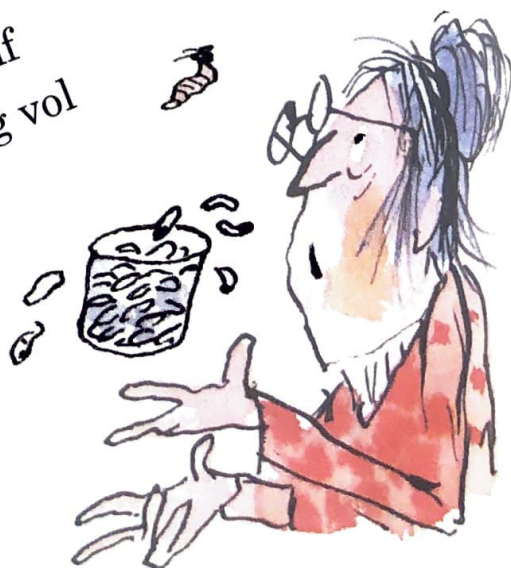
de tekenlerares, wilde een broche op haar borst spelden. Ze **SCHROK** zich lam toen ze een grote, **harige** spin in haar juwelenkistje zag zitten.

‘AAAH!’

En het schoolhoofd stond ook een onaangename verrassing te wachten. Op een dag wilde ze na schooltijd een groot glas whisky voor zichzelf inschenken. Maar de bodem van de fles lag vol **LEVENDE MADEN.**

‘NÉÉÉÉÉ!’

Elke keer als Griselda met iemand zo'n eng geintje
uithaalde, wilde ze dat het nog gemener was dan het vorige.

Haast elke ochtend stond ze op zodra
de zon opkwam. Ze ging dan
naar de vijver om er dikkopjes,
kikkers en watersalamanders
uit te vissen. En tussen de
middag ging ze op zoek naar
kevers, duizendpoten en pissebedden.

In het holst van de nacht sloop Griselda uit bed om het
sportveld van de school te gaan omwoelen, op zoek naar
wormen. Elke nacht legde ze honderden erg kronkelende
exemplaren in een kruiwagen en reed ze daarmee naar haar
slaapzaal.

Al het ongedierte werd opgeslagen in een grote koffer onder
haar bed. Dat was een echte schat aan viezigheid.

Zo werd de koffer stilaan gevuld met een wervelende,
warrelende, griezelige massa beestjes.

Griselda lachte in stilte maar uitbundig als ze haar laatste
aanwinsten in de koffer liet vallen.

‘Hi! Hi!’

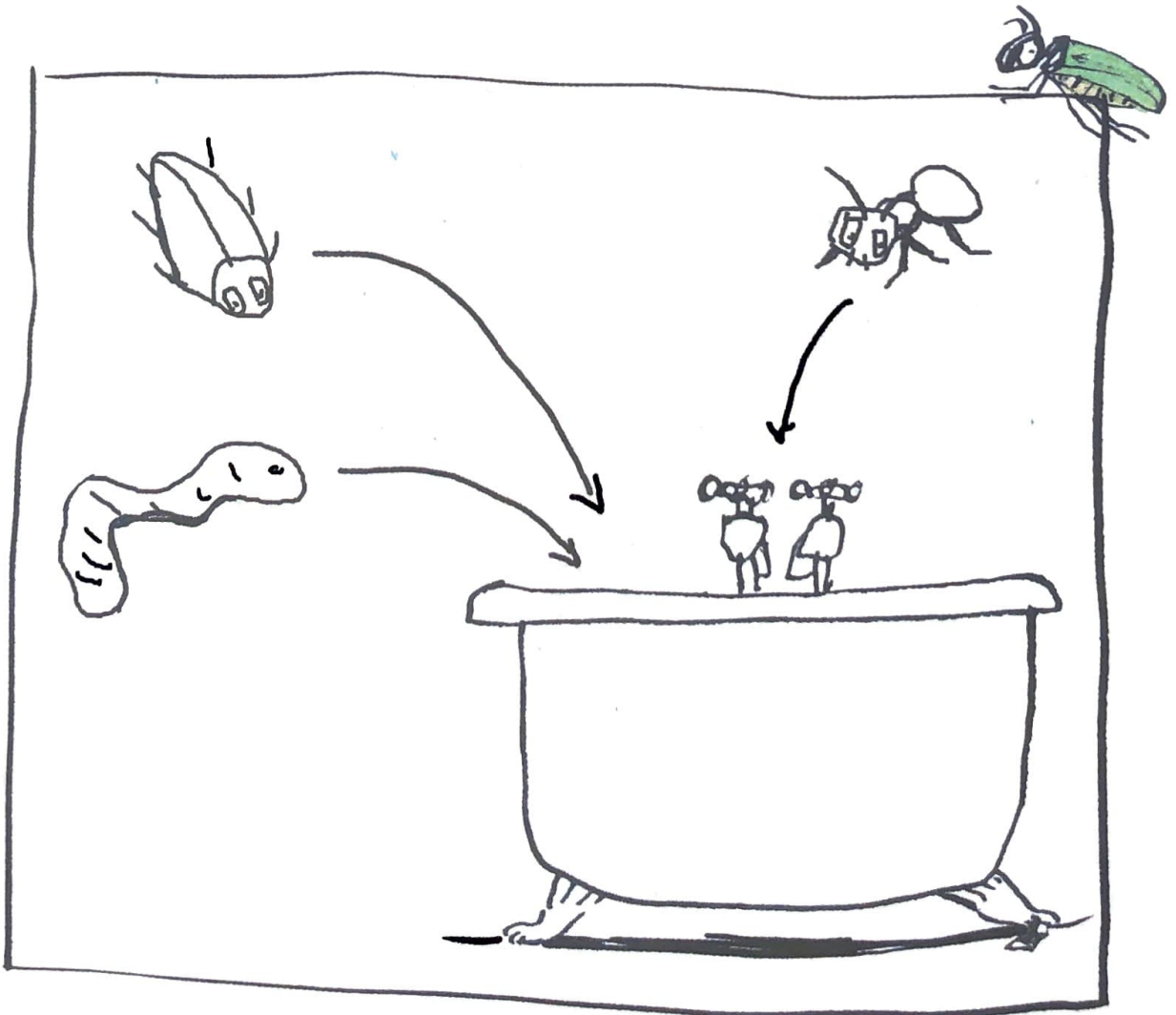
Hi!’

Als ze na zo'n tocht om haar voorraad aan te vullen
eindelijk weer in bed was gekropen, kreeg ze haar volgende
nachtmerrie. Hoe **GROTER**, hoe **slechter**, hoe **beter**. Uit
de donkerste hoek van haar geest kroop de **gemeenst**
mogelijke gedachte. Zou ze al die vieze beestjes tegelijkertijd
kunnen gebruiken? Zo zou ze de ijselijkste streek ooit kunnen
uithalen. Dat zou haar meesterwerk worden.

Het was een afschuwelijk idee, zelfs uit Griselda's brein.

Het meisje besloot de badkuip van de directrice tot de rand te vullen met **ENGE BEESTJES**. Juffrouw Aroma zeurde vaak aan Griselda's hoofd over 'je lekker laten weken' en voor de verzamelde leerlingen stak ze regelmatig een speech af over de *geneugten* van een bad nemen.

'Meisjes, je moet ten minste drie keer per dag in bad,' zei ze dan. 'Zo hou je niet alleen je lichaam schoon, maar – en dat is nog belangrijker – ook je geest.'

Zodra het donker werd, sleepte Griselda haar zware koffer naar de woning van de directrice. Ze klom naar binnen door een open raam en vond de badkamer. Het bad was al gevuld met heet water en de lekkere **GEUR** van *lavendelolie* hing in de lucht. Het was een geur die Griselda misselijk maakte.

'JAKKES!'

Het licht van de badkamer was gedimd en rond het bad stonden kaarsen. Het meisje trok de stop eruit en liet de kuip leeglopen. Ze loerde even en in de kamer tegenover de badkamer zag ze hoe de directrice in nachtpon een badmuts over haar lange, grijze haar trok, klaar om zich in de **week** te zetten.

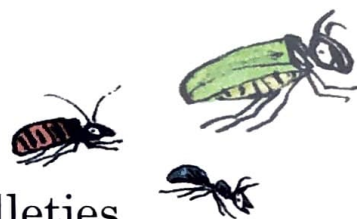
Daarna duwde het verschrikkelijke meisje de stop er weer in en ze kieperde al het afschuwelijke ongedierte uit haar koffer in de badkuip. Die zat nu boordevol beestjes.

Het was een angstaanjagend gezicht, al dat vieze ongedierte dat over elkaar heen wriemelde. Het leek wel een zee vol monsters.

Griselda deed een stap achteruit en bewonderde haar werk.

‘Hi! Hi!

Hi!’ giechelde ze stilletjes.

Want in haar hoofd was het kwaadaardige beeld verschenen dat ze daar zelf had getekend: juffrouw Aroma gleed onwetend in het bad.

Daardoor kwam het dat het meisje in gedachten verzonken was toen de directrice de deur van de badkamer opengooide.

BANG!

De deur knalde tegen Griselda en daardoor tuimelde ze met haar hoofd naar voren in het bad.

'ARGH!'

In een paar tellen overdekte het **ongedierte** haar. De beestjes verslonden haar onmiddellijk. Wanhopig probeerde de directrice haar uit het bad te trekken.

'Griselda!
GRISELDA!

Maar er bleef niets over van het meisje, behalve een **HALF**
OPGEGETEN paars haarbandje.

In zekere zin had Griselda gelijk gehad: een bad was niets
voor haar.

En als ze nog geleefd had, dan zou ze nog een andere
belangrijke les geleerd hebben:

